

alle at afstaa en Del af sin samlede Forsikringsbestand til et andet Livsforsikringsselskab som Genforsikring. Men saadanne Transaktioner er lidet ønskelige, thi dels bringer de kun ganske midlertidig Lettelse, dels er en Genforsikring, foretaget i et saadant Øjemed, ikke i Overensstemmelse med Genforsikringens sunde og sande Princip, som er dette at formindske et Selskabs Risiko paa de enkelte Liv, hvor større eller store Forsikringer tegnes, for at det overtagende Selskab ikke skal være udsat for en uforholdsmæssig stor Udbetaling ved det enkelte Dødsfald.

For nu at faa det hele vigtige Forhold om Anskaffelsesomkostningernes Behandling løst paa en mere rationel Maade, end Erfaringerne har vist den nuværende Ordning at være, foreslaas i Lovforslaget — foruden i § 33 at sætte en Skranke for den ovenfor skildrede Benyttelse af Genforsikring —, at det skal være Selskaberne tilladt, i Stedet for i en begrænset Periode, at afskrive Anskaffelsesomkostningerne *under hele det Tidsrum*, i hvilket Forsikringerne er i Kraft, for saa vidt disse Omkostninger maa siges at have staaet i et rimeligt Forhold til de i Bruttopræmierne indeholdte Driftstillæg, og som i saa Henseende passende foreslaas Kapitalværdien af 30 pCt. af de fremtidige Tillæg til Nettopræmierne for de ved Regnskabsaarets Slutning i Kraft værende Forsikringer for Selskabets egen Regning. Som absolut Maksimum for det derved fremkommende Aktiv er saa foreslaaet et Beløb, svarende til 8 pCt. af Nettopræmierne.

Udvalget erkender, at de foreslaaede nye Regler er mere rationelle end de gældende, og at de medfører Lempelser af Betydning for en Række Selskaber, som disse længe har ønsket, paa samme Tid som de forsikredes Sikkerhed forbliver tilstrækkelig, da de kapitaliserede Driftstillæg tør betragtes som en Fordring, for hvilken der haves god Sikkerhed, saa længe de paagældende Policer er i Kraft, og som — i Modsætning til nu — skal indfris, naar de træder ud af Kraft. Ogsaa maa det

betegnes som en Fordel, at det nye Princip indirekte medfører Tilskyndelse for Selskaberne til at begrænse deres Anskaffelsesomkostninger, eftersom de af Aarets Drift som Udgift vil komme til at afholde Beløb, der overstiger de angivne Grænser for uafskrevne Anskaffelsesomkostninger. Udvalget er dog af den Mening, at den absolutte Grænse for den paagældende Aktivpost, der er foreslaaet til 8 pCt. af Nettopræmierne, uden nogen Betænkelighed kan nedsættes til 6 pCt. (Ændringsforslag Nr. 6), medens man ikke har ment at burde foreslaa de 30 pCt. nedsat til 25 pCt., hvad der har været Stemning for at gøre hos flere Medlemmer, der mener, at det vilde være tilstrækkeligt og have tilfredsstillet. Til § 19 stilles desuden Ændringsforslaget Nr. 5, der i Henseende til Afskrivningen af et Selskabs Stiftelses- og Organisationsomkostninger gaar noget videre end Lovforslaget, idet Udvalget er af den Mening, at i Særdelighed Livsforsikringsselskaber ikke bør udbetale Rente eller Dividende til Aktionærer eller Garanter, saa længe der som Aktiv findes opført Udgifter, der i Virkeligheden ikke repræsenterer nogen Pengeværdi.

Den i indre Forbindelse med § 19 staaende § 33, der angaar den foran omtalte Afgivelse af Kvoter af et Selskabs Forsikringsbestand, og hvori foreslaas, at saadant ikke maa finde Sted for Fremtiden, undtagen naar Foranstaltningen skal foretages „af Hensyn til Selskabets Solvens“, tiltræder Udvalget principielt; men da der vil kunne forekomme Tilfælde, hvor Ønsket om en Kvoteafgivelse ogsaa kan være begrundet i Forhold, hvor det ikke drejer sig om Selskabets Solvens, men derimod f. Eks. om at skaffe sig et Ækvi-valent hos et andet Selskab ved at erholde Andel i dettes Forsikringer, foreslaar Udvalget Ændringsforslaget Nr. 14, der gør det muligt at imødekomme saadant Ønske.

Paa et andet, ikke uvæsentligt, Punkt foreslaas i Lovforslaget Ændringer for at imødekomme Ønsker fra Selskaberne. Det